

İpek Göksel-Köroğlu / Sihirli İngiliz Anahtarı

Bir varmış bir yokmuş. Zenginler işleyecekleri günahları seçemez, fakirlerse borçlarını düşünceleriyle ödeyemezken, İstanbul'un yoksul ve kuytu mahallelerinden birindeki oto sanayiinde tamirhane işleten bir adam yaşamış. Bu adam, genç bir delikanlıyken geldiği bu şehirde binbir çile ile öğrendiği mesleğini yıllardan beri küçük tamirhanesinde sürdürmüő. Bu adamın yeteneği, hızla ve ustalıkla her türlü araba ve motoru tamir etmekte, çevresinde bir tamir sihirbazı olarak tanınmış. En kötü durumda olan araba bile onun sihirli ve marifetli dokunuşlarıyla yepyeni olurmuş. Kimse onun bu işleri nasıl yaptığını anlamaz ama hayranlığını da gizlemez ve takdir edermiş. Oto sanayi bölgesinde diğer tamircilerin bilmediği yöntemleri kullanır bunları da başka kimseye anlatmazmış. Bildiği bu yöntemleri sadece bir kişi ile paylaşmış: Bu dünyadaki tek yakını biricik oğlu ile.. Yıllar önce eői oğlunu doğururken vefat etmiş ve baba-oğul koca şehirde birbirlerine sarılarak büyümüşler. Tamircinin ünü sadece o yoksul ve kuytu mahallede değil, bütün İstanbul'da bilinir hale geldiği için de ünlü iş adamları dahi arabalarını ve tüm motorlu araçlarını bu tamirhanede getirmiş. Tamircinin adı Yusuf'muş ama yaptıği işe olan saygının da göstergesi olarak herkes ona "Koca Yusuf" olarak hitap edermiş. Koca Yusuf tamirhanesinde gece gündüz çalışırken, kaygı ile oğluna bakar, oğlunun baba mesleğini devam ettirmemesinden endişe edermiş. Çünkü oğlu Ruşen Ali, boylu poslu ve gücü yerinde bir delikanlı olmasına rağmen çekingen ve korkakmış. Koca Yusuf, sabırla tamirhanedeki işleri ve tamir yöntemlerini oğluna anlatsa da, oğlu Ruşen Ali hiçbir zaman bunlara ilgi göstermezmiş. Koca Yusuf oğluna bildiklerini anlatmaya göstermeye çalışır ama her defasında Ruşen Ali ya buhardan ya motordan sıçrayan bir kıvılcımdan korkar ve işleri bir türlü layıkıyla tamamlayamazmış. Koca Yusuf yine de pes etmez, sabırla ve sevgiyle oğlunu eğitmeye, bir yandan da tamirhanesinde çalışmaya devam edermiş.

Günler geceleri, yazlar kışları kovalarken, bir gece geç saatte tamirhanenin kapısını birisi yıkar gibi çalmış. Ne olduğunu anlamaya çalışan ve tedirgin olan Koca Yusuf kapıyı temkinli bir şekilde açmış. Karşısında, en iyi müşterilerinden Bolu Holding'in CEO'sunun oğlu Mehmet ve paramparça bir motosiklet duruyormuş. Koca Yusuf önce şaşırmış ama Mehmet'in kurduğu telaşlı cümlelerden durumu anlamış: Mehmet daha önce de olduğu gibi babasından gizli motosikletiyle gezmiş ve aşırı hız nedeniyle bir kaza yapmış. Mehmet'in babası, Mehmet'i bu motor sevdasından koparmak çok uğraşsa da, Mehmet bu sevdadan kopamıyormuş. Babası yaptıği kazalardan sonra Mehmet'in motor kullanmasını yasaklamış olsa da Mehmet yine durmamış ve yeni bir kazaya karışmış. Kazadan sonra da, aklına Koca Yusuf gelen Mehmet

gece yarısı Koca Yusuf'tan yardım istemeye gelmiş. Koca Yusuf nasıl hayır desin ki, karşısındaki en büyük müşterisinin biricik oğlu. Motorsikleri tamirhaneden içeriye almış ve hızlıca işe koyulmuş. Yalnız gece o telaşın içinde Mehmet'e arabayı ne zaman ve nereye teslim etmesi gerektiğini sormayı unutmuş. Neyseki CEO, Koca Yusuf'un sıkı müşterilerinden olduğundan Koca Yusuf'ta evlerinin adresi varmış. Motosikleti tüm gece büyük emek ile tamir eden Koca Yusuf, ertesi sabah motosikleti Ruşen Ali'yle CEO'nun evine göndermiş. Ruşen Ali motosikleti CEO'nun evinin önündeki otoparka bırakmış ve babasının söylediği şekilde dönmüş. Bir süre Mehmet'ten hiç ses çıkmamış. Koca Yusuf da elindeki işlerin yoğunluğuna dalmış gitmiş. Sonra bir gece yine geç bir saatte tamirhanenin kapısı çalmış. Koca Yusuf, bu defa kapısında bir paket ve not bulmuş. Notu okumak ve paketi açmak için içeri girmiş. Notu okuyan Koca Yusuf endişe içinde ayağa kalkmış. Notta büyük harflerle "MOTOSİKLETİ KAPININ ÖNÜNE ÖYLECE BIRAKMAYACAKTIN BABALIK!" yazıyormuş. Koca Yusuf'un notu okumasıyla aynı anda notun yanındaki paket bir anda patlamış. Patlamanın sesine ve sarsıntıya uyanan Ruşen Ali, babasını yerle bir olmuş olan oto sanayinin ortasında gözlerini acı içinde tuttuğunu görmüş. Yerde kıvranan babasının yanına giden Ruşen Ali babasına sarılmış ama artık her şey için çok geçmiş. Babasının acı içinde inleyerek "Oğlum, oğlum... Ben hiçbir şey göremiyorum...." demesi Ruşen Ali'nin yüreğini paramparça etmiş. Ve işte o gece Koca Yusuf iki gözünden de olmuş. Daha sonradan anlaşılmış ki patlamaya sebep olan kişi Mehmet'miş. Sabahın ilk ışıklarında işe giden Bolu Holding'in CEO'su kapısının önündeki otoparka motosikleti görünce oğlunun hala motor kullandığını ve yine kaza yaptığını anlamış. Mehmet'in motosikletini almakla kalmayıp tüm kredi kartlarını iptal ettirmiş. Babasının tüm bu olayları nasıl öğrendiğini anlayan Mehmet çok sinirlenmiş. Eğer tamir edilen motosiklet otoparka bırakılmasa babasının hiçbir şeyden haberi olmayacaktı. İntikam almak uğruna Mehmet, notu ve paketi tamirhaneye göndermiş ve Koca Yusuf'u kör etmiş. Patlamanın sorumlusunu bilseler de Koca Yusuf ve oğlu polise gitmemişler. Kendilerini Bolu Holding'in karşısında savunacak güçlerinin olmadığını düşünmüşler. Koca Yusuf gibi gariban bir tamirciye mi yoksa ünlü bir CEO'nun oğluna mı inanmak daha kolaymış. Elden ayaktan düşen Koca Yusuf çaresizlikle tamirhanede kalakalmış. Lisede okuyan Ruşen Ali, babasının çaresizliğine derman olmak için okulu bırakıp tamirhanede çalışmaya başlamış. Önce ellerindeki son birikimle tamirhaneyi eski haline getirmişler arkasından da işleri tekrar canlandırmaya çalışmışlar. Artık tamirhanedeki ileri Ruşen Ali yapmaya çalışıyormuş. Babası, görmese de elleyerek ya da sesleri dinleyerek araçlardaki sorunları anlayabiliyormuş. O da babasının komutlarına göre tamir yapıyormuş. Baba-oğul bu sıradışı yöntemle araba tamirlerini yapmaya başlamışlar. Zaman içinde, artık Ruşen Ali'ye herkes "Köroğlu" demeye başlamış.

Ruşen Ali çekingenliğini ve korkularını biraz yenmiş olsa da tam olarak hepsini atlatamamış. Boylu poslu ve güçlü bir delikanlı olsa da karşısındaki insanlara karşı hakkını savunması gerektiğinde susup kalıyormuş. Günlerden bir gün Köroğlu tamirhanenin kapısının önünde paslı bir demir parçası görmüş. Yanına gidip bu demir parçasını yerden aldığı anda bunun sadece bir demir parçası değil bir İngiliz anahtarı olduğunu anlamış. Bu İngiliz anahtarı oldukça paslı ve eski gözüküyormuş. Nedense İngiliz anahtarını orada bırakmaktansa onu yanına almış ve iyice pasından ve kirinden arındırmış. O paslı demir parçasından eser kalmamış. Elinde ışıltılı parlayan ve bugüne kadar gördüğü en güzel İngiliz anahtarı varmış. İngiliz anahtarını babasına vermiş. Babası anahtarı biraz elinde evirip çevirdikten sonra anahtarı Köroğlu'na geri vermiş ve sakın bir sesle “Oğlum bu İngiliz anahtarı seninken tamir edemeyeceğin hiçbir araç yok. Anahtarı sakın yanından ayırma. Anahtarla dokunduğun her araç yenisinden de daha iyi bir hale gelecek.” demiş. Babasının deneyimine ve sözüne ne kadar güvense de bir İngiliz anahtarının ne kadar sihirli olabileceğini anlamamış Köroğlu. Hemen tamirhanedeki arabalardan birinin cıvatasını sıkırmış. Araba bir anda düzelmiş ve motoru eskisinden güçlü çalışmaya başlamış.

Gel zaman git zaman bu İngiliz anahtarı sayesinde mükemmel tamirler yapan Köroğlu ile babasının işleri de düzelmeye başlamış. Düzelen işlerle birlikte Köroğlu'nun arabalara ve motosikletlere olan ilgisi ve yeteneği artmaya başlamış. Artan sadece ilgi ve yeteneği değil, aynı zamanda özgüveniymiş de. Zamanla motosikletleri arabalardan daha çok sevdiğini fark etmiş. Bir motosikleti tamir etmek ya da motosiklet yarışlarını izlemek ona heyecan veriyormuş. Köroğlu, tamirhanedeki iyi giden işlerle sayesinde biraz para biriktirmeyi başarmış. Kendisine eski bir motosiklet almış. Onu sihirli İngiliz anahtarıyla tamir etmiş ve motosiklet muhteşem bir araca dönüşmüş. Adeta uçan mitolojik bir at gibi hızlı ve çevikmiş motosiklet. Köroğlu motosikleti ile gururlu bir şekilde şehirde geziyormuş. Ancak hayali başkaymış. Televizyonda gördüğü motosiklet yarışlarına katılmak istiyormuş. Bu isteğinden babasına bahsetmiş. Bu fikir babasının başta çok hoşuna gitmemiş olsa da oğlundaki bu isteği ve şevki görünce babası en sonunda oğlunun bir kursa gitmesine izin vermiş. Para biriktiren Köroğlu iyi bir motosiklet akademisine yazılmış. Son derece az deneyime sahip olmasına rağmen Köroğlu, tüm sürüş tekniklerini hızla kavramış. Akademideki eğitmenler Köroğlu'nun zamanla ve antrenmanla gelmiş geçmiş en iyi motor sürücülerinden biri olacağını hemen anlamış. Köroğlu büyük cüssesine rağmen çok çevikmiş ve hızlı manevraları ile çevresindekileri korkutuyormuş. Köroğlu, sabahları antrenmanlara gidiyor, antrenmandan sonra da tamirhanedeki işlere bakıyormuş. Tamirhaneyi geçindirebilecek ve kendilerine

bakabilecek kadar para biriktirdikten sonra Köroğlu kendini tamamiyle motor yarışlarına adanmış. Uzun antrenmanlar ve harcanan büyük emeklerden sonra Köroğlu başarılı bir motosiklet sürücüsü olmuş ve antrenörü onu ilk resmi yarışmasına kaydettirmiş. Köroğlu bir yarışmaya katılacağını öğrenince havalara uçmuş. Babası da en az onun kadar sevinmiş ve heyecanlanmış. Oğlunun eskisi gibi korkak olmayan bir delikanlı olduğunu görmek ve çabalarının sonuçlarını izlemek, onu dünyanın en mutlu ve en gururlu babası yapmış. Yarış gününe kadar Köroğlu durmadan hep motor sürmeye ve antrenmanlara devam etmiş.

Yarış günü gelip çatmış. Köroğlu hiç olmadığı kadar heyecanlıymış. Pistte yarışmacılara göz attığında bir de kimi görmüş. Asla akıllanıp hayattan ders çıkarmayan Bolu Holding'in CEO'sunun oğlu Mehmet de o gün yarıştaymış. Babasının kör olmasına sebep olan Mehmet'i orada görmek Köroğlu'nu daha da hırslandırmış. Yarış başlamadan babasından son nasihatlarını almış. Babası, Köroğlu'na öncelikle bugüne kadar gösterdiği çaba ve azim için teşekkür etmiş ve sonuç ne olursa olsun Köroğlu'nun hayallerinin gerçekleştirmesinin en büyük başarı olduğunu söylemiş. Ardından, hayatta hiçbir zaman öz saygısından ve öz güveninden ödün vermemesini, babası olarak her zaman onun arkasında olduğunu söyleyerek ona sarılmış. Yarışın başlamasına saniyeler kala Köroğlu cebine İngiliz anahtarını atmış ve tedirgin ama kendine güvenen bir şekilde motorunun üstüne oturmuş. Yarış motosikletlerin kulakları sağır eden gürültüsü ile başlamış. Yarışma başta çekişmeli gitse de Köroğlu her zamanki gibi farkını ortaya koymuş, Mehmet'i geçmiş ve birinci olmuş. Köroğlu birincilik ödülünü alırken babasına "BEN KÖROĞLU RUŞEN ALI, BABAM KOCA YUSUF İLE HEP GURUR DUYDUM!" diyerek teşekkür etmiş. Böylece, hem birinciliği hem de babasının intikamını alan Köroğlu o günden sonra zayıf ve yoksul gençlerin kendilerine örnek aldığı bir halk kahramanı haline gelmiş. Başarıları, zalim insanlara karşı dik duruşu ve babasına olan sevgisi masallara konu olmuş ve akşamları küçük çocuklara yatmadan önce anlatılmış...